



Fremsat den 25. april 2023 af skatteministeren (Jeppe Bruus)

## Forslag

til

# Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

### Kapitel 1

#### *Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*

§ 1. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for juni 2023 den 31. oktober 2023, og for juli 2023 er den sidste rettidige betalingsdag den 12. februar 2024, jf. dog § 3.

§ 2. For indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, er den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for juli 2023 den 10. november 2023, og for august 2023 er den sidste rettidige betalingsdag den 29. februar 2024, jf. dog § 3.

§ 3. For indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, finder §§ 1 og 2 ikke anvendelse.

### Kapitel 2

#### *Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere*

§ 4. For indkomståret 2023 forhøjes procentsatsen efter ligningslovens § 9 H, stk. 3, 9. pkt., med 8 procentpoint.

### Kapitel 3

#### *Ikrafttræden m.v.*

§ 5. Loven træder i kraft den 1. juni 2023.

*Stk. 2.* Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2023 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2023, der følger af § 4.

*Stk. 3.* Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 2 fastsættes af indenrigs- og boligministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2023, der foreligger pr. 1. maj 2025.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

# Bemærkninger til lovforslaget

## Almindelige bemærkninger

### Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
  - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
    - 3.1.1. Udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag
    - 3.1.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
  - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
  - 4.1. Udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag
  - 4.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
5. Administrative konsekvenser for borgerne
  - 5.1. Udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag
  - 5.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

### 1. Indledning

Inflationen har i løbet af efteråret 2022 været den højeste i 40 år, og for 2022 som helhed steg forbrugerpriserne med 7,7 pct. Selv om inflationen aftog lidt i slutningen af 2022, er forventningen, at den forbliver på et forhøjet niveau et godt stykke ind i 2023.

På den baggrund har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Alternativet og Nye Borgerlige den 10. februar 2023 indgået »Aftale om inflationshjælp«, der skal give inflationshjælp på samlet ca. 2,4 mia. kr. til borgere og virksomheder. Nærværende lovforslag har til formål at udmønte aftalens dele om udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og midlertidigt forhøje standardfradraget for dagplejere.

Mange virksomheder kan være presset på deres likviditet som følge af højere energiudgifter. Derfor foreslås det at udskyde betalingsfrister på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for små, mellemstore og store virksomheder. Konkret foreslås det at udskyde virksomhedernes betalinger af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i juli og august 2023 med henholdsvis 3½ og 6 måneder. Det vil kunne forbedre likviditeten for virksomhederne med samlet ca. 59 mia. kr.

Inflationen har også lagt et pres på landets dagplejere, som ligeledes rammes af de højere forbrugsudgifter til bl.a. el og dagligvarer. Derfor foreslås det, at standardfradraget for dagplejere forhøjes fra 60 pct. til 68 pct. for indkomståret 2023.

Forslaget er udformet som en særskilt lov, der kun vil få virkning for den midlertidige periode, hvor betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag udskydes

og standardfradraget for dagplejere forhøjes. Det vil herefter igen være de almindelige regler, der finder anvendelse.

## 2. Lovforslagets hovedpunkter

### 2.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

#### 2.1.1. Gældende ret

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. og 3. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6, idet disse angivelser i januar måned skal indgives senest den 17. januar. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt.

I forhold til betalingsfristen for det skønmæssigt fastsatte beløb efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., følger det af 3. pkt., at betalingsfristen efter § 2 gælder. Det betyder, at betalingsfristen er den samme, som der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning. Bestemmelsen i § 4, stk. 1, 3. pkt., blev nyaffattet ved lov nr. 832 af 14. juni 2022. Ifølge ændringslovens § 19, stk. 5, fastsætter skatteministeren, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning. Den nyaffattede ordlyd har endnu ikke fået virkning, hvilket betyder, at foreløbigt fastsatte beløb indtil videre skal betales senest 14 dage efter påkrav, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021. Baggrunden for, at skatteministeren endnu ikke har fastsat virkningstidspunktet, er, at de nødvendige systemtilpasninger hos Skatteforvaltningen endnu ikke er gennemført.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse

midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at har en virksomhed ikke afgivet en både korrekt og rettidig angivelse eller indberetning af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., eller svarer et beløb, der efter § 4, stk. 1, er skønmæssigt fastsat, ikke til det korrekte beløb, således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i negativt tilsvarende eller godtgørelse, skal virksomheden betale det skyldige beløb. Det følger af § 5, stk. 1, 2. pkt., at for betalingen af det for lidt betalte tilsvarende af skatter eller afgifter m.v. og kravet på tilbagebetaling af for meget udbetalt negativt tilsvarende eller godtgørelse finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse.

I § 5, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at kan størrelsen af det tilsvarende, som påhviler virksomheden, eller afregningsperioden eller den dag, som tilsvaret vedrører, ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen fastsætte tilsvaret eller den afregningsperiode eller dag, som tilsvaret vedrører, skønmæssigt. Det følger af 2. pkt., at har en virksomhed modtaget et for stort beløb som negativt tilsvarende eller godtgørelse, og kan størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen tilsvarende fastsætte beløbet skønmæssigt. Det følger af 3. pkt., at stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for betalingen af henholdsvis tilsvaret efter stk. 2, 1. pkt., og beløbet efter stk. 2, 2. pkt.

Optrækningslovens § 5 blev nyaffattet ved § 2, nr. 3, i lov nr. 832 af 14. juni 2022, dvs. samme ændringslov, der som nævnt ovenfor nyaffattede opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Efter den tidligere affattelse af § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, skulle et manglende beløb betales senest 14 dage efter påkrav, dvs. samme frist som efter den tidligere affattelse af § 4, stk. 1, 3. pkt. Af ændringslovens § 19, stk. 6, nr. 2, følger, at den nyaffattede ordlyd fra lovens ikrafttræden den 15. juni 2022 anvendes på bl.a. krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. Det følger af ændringslovens § 19, stk. 7, at skatteministeren fastsætter, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 5 med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning for bl.a. krav på efterbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som ikke er blevet korrekt indberettet. Indtil denne virkningsdag gælder, hvad der bestemmes i opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, dvs. 14-dages fristen i den tidligere affattelse. Baggrunden for, at skatteministeren endnu ikke har fastsat virkningstidspunktet for alle situationer omfattet af § 5, er – ligesom for § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. ovenfor – at de nødvendige systemtilpasninger hos Skatteforvaltningen endnu ikke er gennemført.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at inde-

holdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., om bl.a. indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Denne ordning gælder for små og mellemstore virksomheder.

For store virksomheder gælder andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge § 2, stk. 6, 2. pkt., tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 4. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.

4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.

5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 25, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 2104 af 23. november 2021 om kildeskat.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder stk. 1 alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

## 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Mange virksomheder kan være presset på deres likviditet som følge af højere energiudgifter. Blandt andet på den baggrund indgik regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Alternativet og Nye Borgerlige den 10. februar 2023 »Aftale om inflationshjælp«, der skal give inflationshjælp på samlet ca. 2,4 mia. kr. til borgere og virksomheder.

Med henblik på at udmønte den del af aftalen, der omhandler udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, foreslås det at udskyde små, mellemstore og store virksomheders betalinger af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i juli og august 2023, således at den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, der er indeholdt for disse måneder, først skal betales henholdsvis 3½ og 6 måneder senere.

Der foreslås ingen ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Det foreslås, at alene erhvervslivet vil være omfattet af den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. For indeholdelsespligtige offentlige institutioner m.v., for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, foreslås der således ikke at skulle gælde nogen udskydelse. Det gælder bl.a. ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove. Det gælder også regioner og kommuner, der som følge af størrelsen af de indeholdte A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag ville have været omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store virksomheder, hvis det ikke havde været for den i § 2, stk. 6, 5. pkt., bestemte undtagelse, hvorefter 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

Reglen i opkrævningslovens § 2, stk. 3, hvorefter den førstkommande bankdag anses som sidste rettidige betalingsdag, hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, er der taget højde for ved den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. Dette vil gælde for de små og mellemstore virksomheders afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for juli 2023, hvor den sidste rettidige betalingsdag foreslås fastsat til den 12. februar 2024.

Som nævnt i pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger er betalingsfristerne efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., og § 5 blevet ændret ved lov nr. 832 af 14. juni 2022. Dog er virkningstidspunktet for disse nyaffattelser endnu ikke blevet fastsat af skatteministeren for § 4 og for visse situationer omfattet af § 5. Indtil virkningstidspunktet fastsættes, vil der i disse tilfælde gælde en betalingsfrist på 14 dage efter påkrav, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, indtil skatteministeren i medfør af § 19, stk. 5, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for foreløbige fastsættelser af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil det foreløbigt fastsatte tilsvaret få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Der foreslås heller ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist efter opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse

nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for skyldige beløb, som er fastsat og opkrævet efter opkrævningslovens § 5, stk. 1, eller er skønmæssigt fastsat efter § 5, stk. 2, i situationer, hvor der er indberettet for lidt i A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og hvor skatteministeren ikke i medfør af § 19, stk. 7, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for efteropkrævningen af krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil efteropkrævningskravet få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en både korrekt og rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5, stk. 1. Samme udskudte betalingsfrist vil også skulle anvendes på krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. For sådanne situationer har den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5 allerede virkning, jf. § 19, stk. 6, nr. 2, i lov nr. 832 af 14. juni 2022.

Efter forslaget skal der gælde følgende betalingsfrister for små og mellemstore virksomheder, dvs. virksomheder omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 5:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
Juni 2023	10. juli 2023	31. oktober 2023
Juli 2023	10. august 2023	12. februar 2024

For store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal der efter forslaget gælde følgende betalingsfrister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
Juli 2023	31. juli 2023	10. november 2023
August 2023	31. august 2023	29. februar 2024

## 2.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

### 2.2.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 H kan dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter dagtilbudsloven § 21, stk. 2 eller 3, eller privat pasning i eget hjem efter kapitel 14 i dagtilbudsloven, vælge at tage et standardfradrag i den skattepligtige del af det modtagne vederlag for dagplejen.

Standardfradraget for dagplejere beregnes på baggrund af en procentsats, der er fastsat i ligningslovens § 9 H, stk. 3. Fra og med indkomståret 2019 udgør standardfradraget 60 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget. Dagplejeren kan selv vælge, om denne vil anvende standardfradraget på 60 pct. eller i stedet fratække de dokumenterede

faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten. Valget om anvendelse af standardfradraget skal tages for et helt indkomstår ad gangen.

Standardfradraget for dagplejere gives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der er tale om et ligningsmæssigt fradrag. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 25,0 pct. i 2023 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Bestemmelsen i ligningslovens § 9 H om standardfradrag gælder for dagplejere op til fem børn, når der er tale om én person, og op til ti børn, når dagplejen varetages af flere personer.

Som udgangspunkt kan selvstændigt erhvervsdrivende ikke anvende standardfradraget for dagplejere, da selvstæn-

dige dagplejere kan fratække udgifterne ved opgørelsen af den personlige indkomst og har mulighed for at anvende virksomhedsskatteovens regler. Selvstændige dagplejere kan dog anvende standardfradraget, hvis dagplejeren oplyser sin indkomst, som lønmodtagere gør det. Derigennem kan de selvstændige dagplejere anvende standardfradraget som et ligningsmæssigt fradrag på samme vis som almindelige lønmodtagere.

Formålet med standardfradraget for dagplejere er, at det skal dække de mest almindelige driftsudgifter for dagplejeren, herunder også de udokumenterede udgifter. Det vil fortrinsvis være udgifter til børnenes kost, sanitær service og slitage på dagplejerens hjem. Anvender en dagplejer standardfradraget, er denne ikke udelukket fra samtidig at fradrage andre dokumenterede udgifter, der ikke er omfattet af standardfradraget, f.eks. fagforeningskontingent, befordring og løn til medhjælp. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt de dokumenterede udgifter er omfattet af standardfradraget.

#### 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i udmøntningen af »Aftale om inflationshjælp« af 10. februar 2023 foreslås det, at standardfradraget midlertidigt forhøjes med 8 procentpoint, således at det for indkomståret 2023 stiger fra 60 pct. til 68 pct. Det betyder, at dagplejere, der efter ligningslovens § 9 H, stk. 1 og 2, er berettiget til og vælger at anvende standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2023, vil få et samlet standardfradrag for dagplejere på 68 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget.

Da forhøjelsen er midlertidig og således kun gælder for indkomståret 2023, vil der ikke ske ændringer i procentsatsen for standardfradraget i ligningslovens § 9 H, stk. 3, for tidligere eller efterfølgende indkomstår. Det betyder, at procentsatsen for standardfradraget for dagplejere ikke bliver ændret i forhold til de gældende regler for efterfølgende indkomstår. Dermed vil standardfradraget for dagplejere for

indkomståret 2024 og efterfølgende indkomstår fortsat være 60 pct.

### 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

#### 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

##### 3.1.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Den del af lovforslaget, der vedrører den midlertidige udskydelse af betalingsfristerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne juni og juli med henholdsvis 3½ og 6 måneder for små og mellemstore virksomheder samt for månederne juli og august med henholdsvis 3½ og 6 måneder for store virksomheder skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 525 mio. kr. i 2023 og ca. 165 mio. kr. i 2024, jf. tabel 1. Efter tilbageløb i form af selskabsskat, aktieindkomstskat og moms og afgifter skønnes mindreprovenuet til ca. 350 mio. kr. i 2023 og ca. 110 mio. kr. i 2024. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes til ca. 295 mio. kr. i 2023 og ca. 90 mio. kr. i 2024. Der skønnes et umiddelbart mindreprovenu i finansåret 2023 på ca. 525 mio. kr. Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne

Det er ved skønnet lagt til grund, at indbetalingerne af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag udgør ca. 147 mia. kr. for månederne juni, juli og august 2023. Heraf skønnes ca. 59 mia. kr. at vedrøre arbejdsgivere m.v., som får udskudt betalingsfristen. Der er forudsat en effektiv rente på ca. 3,1 pct. p.a. for små og mellemstore virksomheder og ca. 3,0 pct. p.a. for store virksomheder. Renten afspejler skøn for statens rentetab og øget kreditrisiko, idet små og mellemstore virksomheder i gennemsnit skønnes at være mindre kreditværdige end store virksomheder. Tab på kreditorer vil øge de forventede nedskrivninger af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i 2023 og 2024, når de krav, som ikke betales rettidigt, sendes til inddrivelse.

**Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af en midlertidig udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag**

Mio. kr. (2023-niveau)	2023	2024	Varigt	Finansår 2023
Umiddelbar virkning	-525	-165	-5	-525
Virkning efter tilbageløb	-350	-110	-5	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-295	-90	-5	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-	-	-	-

##### 3.1.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

Den del af lovforslaget, der vedrører forhøjelse af standardfradraget for dagplejere, skønnes i 2023 at medføre et mindreprovenu på ca. 60 mio. kr. i umiddelbar virkning

og ca. 50 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Målt i varig virkning skønnes et årligt mindreprovenu på ca. 1 mio. kr.

For finansåret 2023 skønnes det umiddelbare mindreprovenu at udgøre ca. 50 mio. Den resterende del af mindreprovenuet for 2023 vil blive udmøntet som overskydende skat

eller reduceret restskat i forbindelse med årsopgørelsen for 2023 i foråret 2024.

Da standardfradraget for dagplejere indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for kommuneskatten og kirkeskatten, vil der være en virkning for kommuneskatten omtrent svarende til den umiddelbare virkning. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2023, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2023. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomst-

skatterne for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2023, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2023 i 2026.

En del af standardfradraget for dagplejere indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter. Den midlertidige forhøjelse af fradraget i 2023 vurderes i lyset af inflationen ikke at have karakter af en skatteudgift og vil således ikke indgå i Skatteministeriets opgørelse.

**Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af en midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere**

Mio. kr. (2023-niveau)	2023	2024	Varigt	Finansår 2023
Umiddelbar virkning	-60	-	-1	-50
Virkning efter tilbageløb	-50	-	0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-50	-	0	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-60	-	-	-

### 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 3,9 mio. kr. i 2023-2028, hvoraf 3,5 mio. kr. i 2023 vedrører vejledning og kommunikation, mens 0,4 mio. kr. vedrører afskrivninger som følge af it-udvikling i perioden 2024-2028.

Skatteforvaltningen gennemfører i øjeblikket en række store, komplekse it-udviklingsprojekter, som særligt frem mod udgangen af 2024 lægger beslag på Skatteforvaltningens it-udviklingskapacitet.

De it-opgavemæssige og økonomiske konsekvenser for Skatteforvaltningen som følge af initiativet vil skulle prioriteres inden for rammerne af den kommende flerårsaftale for Skatteforvaltningen i 2023-2027 og Skatteforvaltningens udviklingskapacitet.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner.

### 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

#### 4.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som mange virksomheder i øjeblikket lider under.

Det lægges til grund, at forslaget styrker likviditeten for de store virksomheder m.v. med ca. 26 mia. kr. i 3½ måneder og med ca. 25½ mia. kr. i 6 måneder, dvs. ca. 51½ mia. kr. i alt. For små og mellemstore virksomheder skønnes forslaget at styrke likviditeten med ca. 3½ mia. kr. i henholdsvis 3½ og 6 måneder, dvs. ca. 7 mia. kr. i alt.

For små og mellemstore virksomheder, der skal afregne

indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydes den sidste rettidige betalingsfrist for månedsafregningerne vedrørende juni og juli 2023 med henholdsvis 3½ og 6 måneder. For store virksomheder, udskydes den sidste rettidige betalingsfrist for månedsafregningerne vedrørende juli og august 2023 med henholdsvis 3½ og 6 måneder.

Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der foreslås midlertidigt at skulle gælde særskilte frister for henholdsvis indberetning og afregning, hvilket vil skulle håndteres.

### 4.2. Midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

Den foreslåede midlertidige forhøjelse af standardfradraget for dagplejere medfører en skattenedsættelse for de berørte dagplejere afhængig af plejevederlagets størrelse.

### 5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

### 6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

### 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

### 8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

### 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. februar 2023 til den 28. marts 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen -

Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, FOA, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, HORESTA, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Skatteankesforvaltningen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

## 10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget om udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag skønnes at medføre et mindreprovenu på ca. 295 mio. kr. i 2023 og ca. 90 mio. kr. i 2024 efter tilbageløb og adfærd.  Forslaget om forhøjelse af standardfradraget for dagplejere skønnes at medføre et mindreprovenu på ca. 50 mio. kr. i 2023 efter tilbageløb og adfærd.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 3,9 mio. kr. i 2023-2028.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget styrker likviditeten for virksomheder.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej  X

### Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

#### Til § 1

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. og 3. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6, idet disse angivelser i januar måned skal indgives senest den 17. januar. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses

den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt.

I forhold til betalingsfristen for det skønsmæssigt fastsatte beløb efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., følger det af 3. pkt., at betalingsfristen efter § 2 gælder. Det betyder, at betalingsfristen er den samme, som der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning. Bestemmelsen i § 4, stk. 1, 3. pkt., blev nyaffattet ved lov nr. 832 af 14. juni



2022. Ifølge ændringslovens § 19, stk. 5, fastsætter skatteministeren, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning. Den nyaffattede ordlyd har endnu ikke fået virkning, hvilket betyder, at foreløbigt fastsatte beløb indtil videre skal betales senest 14 dage efter påkrav, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at har en virksomhed ikke afgivet en både korrekt og rettidig angivelse eller indberetning af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., eller svarer et beløb, der efter § 4, stk. 1, er skønsmæssigt fastsat, ikke til det korrekte beløb, således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i negativt tilsvaret eller godtgørelse, skal virksomheden betale det skyldige beløb. Det følger af § 5, stk. 1, 2. pkt., at for betalingen af det for lidt betalte tilsvaret af skatter eller afgifter m.v. og kravet på tilbagebetaling af for meget udbetalt negativt tilsvaret eller godtgørelse finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse.

I § 5, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at kan størrelsen af det tilsvaret, som påhviler virksomheden, eller afregningsperioden eller den dag, som tilsvaret vedrører, ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen fastsætte tilsvaret eller den afregningsperiode eller dag, som tilsvaret vedrører, skønsmæssigt. Det følger af 2. pkt., at har en virksomhed modtaget et for stort beløb som negativt tilsvaret eller godtgørelse, og kan størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen tilsvarende fastsætte beløbet skønsmæssigt. Det følger af 3. pkt., at stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende

anvendelse for betalingen af henholdsvis tilsvaret efter stk. 2, 1. pkt., og beløbet efter stk. 2, 2. pkt.

Opkrævningslovens § 5 blev nyaffattet ved § 2, nr. 3, i lov nr. 832 af 14. juni 2022, dvs. samme ændringslov, der som nævnt ovenfor nyaffattede opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Efter den tidligere affattelse af § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, skulle et manglende beløb betales senest 14 dage efter påkrav, dvs. samme frist som efter den tidligere affattelse af § 4, stk. 1, 3. pkt. Af ændringslovens § 19, stk. 6, nr. 2, følger, at den nyaffattede ordlyd fra lovens ikrafttræden den 15. juni 2022 anvendes på bl.a. krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. Det følger af ændringslovens § 19, stk. 7, at skatteministeren fastsætter, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 5 med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning for bl.a. krav på efterbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som ikke er blevet korrekt indberettet. Indtil denne virkningsdag gælder, hvad der bestemmes i opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, dvs. 14-dages fristen i den tidligere affattelse.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., om bl.a. indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Denne ordning gælder for små og mellemstore virksomheder.

Det foreslås i § 1, at for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, vil den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for juni 2023 skulle være den 31. oktober 2023, og for juli 2023 vil den sidste rettidige betalingsdag skulle være den 12. februar 2024, jf. dog § 3.

Efter den foreslåede § 1 skal der for små og mellemstore virksomheder – dvs. virksomheder, der ikke er store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6 – således gælde følgende betalingsfrister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
Juni 2023	10. juli 2023	31. oktober 2023
Juli 2023	10. august 2023	12. februar 2024

Der foreslås ingen ændring i betalingsfristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse

over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til

staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Som nævnt ovenfor er betalingsfristerne efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., og § 5 blevet ændret ved lov nr. 832 af 14. juni 2022. Dog er virkningstidspunktet for disse nyaffattelser endnu ikke blevet fastsat af skatteministeren for § 4 og for visse situationer omfattet af § 5. Indtil virkningstidspunktet fastsættes, vil der i disse tilfælde gælde en betalingsfrist på 14 dage efter påkrav, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, indtil skatteministeren i medfør af § 19, stk. 5, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for foreløbige fastsættelser af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil det foreløbigt fastsatte tilsvarende få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Der foreslås heller ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist efter opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for skyldige beløb, som er fastsat og opkrævet efter opkrævningslovens § 5, stk. 1, eller er skønmæssigt fastsat efter § 5, stk. 2, i situationer, hvor der er indberettet for lidt i A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og hvor skatteministeren ikke i medfør af § 19, stk. 7, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for efteropkrævningen af krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil efteropkrævningskravet få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en både korrekt og rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5, stk. 1. Samme udskudte betalingsfrist vil også skulle anvendes på krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. For sådanne situationer har den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5 allerede virkning, jf. § 19, stk. 6, nr. 2, i lov nr. 832 af 14. juni 2022. Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne vil ikke gælde for offentlige institutioner m.v., jf. bemærkningerne til lovforslagets §§ 2 og 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

## Til § 2

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. og 3. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6, idet disse angivelser i januar måned skal indgives senest den 17. januar. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt.

I forhold til betalingsfristen for det skønmæssigt fastsatte beløb efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., følger det af 3. pkt., at betalingsfristen efter § 2 gælder. Det betyder, at betalingsfristen er den samme, som der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning. Bestemmelsen i § 4, stk. 1, 3. pkt., blev nyaffattet ved lov nr. 832 af 14. juni 2022. Ifølge ændringslovens § 19, stk. 5, fastsætter skatteministeren, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning. Den nyaffattede ordlyd har endnu ikke fået virkning, hvilket betyder, at foreløbigt fastsatte beløb indtil videre skal betales senest 14 dage efter påkrav, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at har en virksomhed ikke afgivet en både korrekt og rettidig angivelse eller indberetning af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., eller svarer et beløb, der efter § 4, stk. 1, er skønmæssigt fastsat, ikke til det korrekte beløb, således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v.

eller har fået udbetalt for meget i negativt tilsvar eller godtgørelse, skal virksomheden betale det skyldige beløb. Det følger af § 5, stk. 1, 2. pkt., at for betalingen af det for lidt betalte tilsvar af skatter eller afgifter m.v. og kravet på tilbagebetaling af for meget udbetalt negativt tilsvar eller godtgørelse finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse.

I § 5, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at kan størrelsen af det tilsvar, som påhviler virksomheden, eller afregningsperioden eller den dag, som tilsvaret vedrører, ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen fastsætte tilsvaret eller den afregningsperiode eller dag, som tilsvaret vedrører, skønmæssigt. Det følger af 2. pkt., at har en virksomhed modtaget et for stort beløb som negativt tilsvar eller godtgørelse, og kan størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen tilsvarende fastsætte beløbet skønmæssigt. Det følger af 3. pkt., at stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for betalingen af henholdsvis tilsvaret efter stk. 2, 1. pkt., og beløbet efter stk. 2, 2. pkt.

Optrækningslovens § 5 blev nyaffattet ved § 2, nr. 3, i lov nr. 832 af 14. juni 2022, dvs. samme ændringslov, der som nævnt ovenfor nyaffattede opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Efter den tidligere affattelse af § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, skulle et manglende beløb betales senest 14 dage efter påkrav, dvs. samme frist som efter den tidligere affattelse af § 4, stk. 1, 3. pkt. Af ændringslovens § 19, stk. 6, nr. 2, følger, at den nyaffattede ordlyd fra lovens ikrafttræden den 15. juni 2022 anvendes på bl.a. krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. Det følger af ændringslovens § 19, stk. 7, at skatteministeren fastsætter, fra og med hvilken dag opkrævningslovens § 5 med sin nyaffattede ordlyd skal have virkning for bl.a. krav på efterbetaling af indeholdt

A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som ikke er blevet korrekt indberettet. Indtil denne virkningsdag gælder, hvad der bestemmes i opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, dvs. 14-dages fristen i den tidligere affattelse.

For store virksomheder gælder opkrævningslovens § 2, stk. 6. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvar i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge § 2, stk. 6, 2. pkt., tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvar ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 4. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

Det foreslås i § 2, at for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 6, vil den sidste rettidige betalingsdag for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for juli 2023 skulle være den 10. november 2023, og for august 2023 vil den sidste rettidige betalingsdag skulle være den 29. februar 2024, jf. dog § 3.

For store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal der således efter den foreslåede § 2 gælde følgende betalingsfrister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
Juli 2023	31. juli 2023	10. november 2023
August 2023	31. august 2023	29. februar 2024

Der foreslås ingen ændring i betalingsfristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge

indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Som nævnt ovenfor er betalingsfristerne efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., og § 5 blevet ændret ved lov nr. 832 af 14. juni 2022. Dog er virkningstidspunktet for disse nyaffattelser endnu ikke blevet fastsat af skatteministeren for § 4 og for visse situationer omfattet af § 5. Indtil virkningstidspunktet fastsættes, vil der i disse tilfælde gælde en betalingsfrist på 14 dage efter påkrav, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af op-

krævningslovens § 4, stk. 1, skønmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, indtil skatteministeren i medfør af § 19, stk. 5, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 4, stk. 1, 3. pkt. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for foreløbige fastsættelser af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil det foreløbigt fastsatte tilsvarende få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Der foreslås heller ingen udskydelse af den 14-dages betalingsfrist efter opkrævningslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der anvendes for skyldige beløb, som er fastsat og opkrævet efter opkrævningslovens § 5, stk. 1, eller er skønmæssigt fastsat efter § 5, stk. 2, i situationer, hvor der er indberettet for lidt i A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og hvor skatteministeren ikke i medfør af § 19, stk. 7, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 har fastsat virkningstidspunktet for den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5. Hvis skatteministeren derimod har fastsat dette virkningstidspunkt, så det skal lægges til grund for efteropkrævningen af krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, vil efteropkrævningskravet få samme udskudte betalingsfrist, som skal anvendes ved en både korrekt og rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5, stk. 1. Samme udskudte betalingsfrist vil også skulle anvendes på krav på indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, når indberetningen for de måneder, for hvilke betalingsfristen foreslås udskudt, er indgivet for sent, men inden en foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, er blevet foretaget. For sådanne situationer har den nyaffattede ordlyd i opkrævningslovens § 5 allerede virkning, jf. § 19, stk. 6, nr. 2, i lov nr. 832 af 14. juni 2022.

Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne vil ikke gælde for offentlige institutioner m.v. For regioner og kommuner, der ville være omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store virksomheder, hvis der udelukkende skulle ses på størrelsen af de indeholdte A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag, skyldes dette den i § 2, stk. 6, 5. pkt., bestemte undtagelse, hvorefter 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner. Derudover foreslås i lovforslagets § 3 den afgrænsning, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal de bestemmelser, der foreslås i lovforslagets §§ 1 og 2, ikke finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

### Til § 3

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig

skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. og 3. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6, idet disse angivelser i januar måned skal indgives senest den 17. januar. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., om bl.a. indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Denne ordning gælder for små og mellemstore virksomheder.

For store virksomheder gælder andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge § 2, stk. 6, 2. pkt., tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 4. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.

4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommuner-

nes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.

5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 25, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 2104 af 23. november 2021 om kildeskat.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder stk. 1 alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

Det foreslås i § 3, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, vil de foreslåede bestemmelser i §§ 1 og 2 ikke skulle finde anvendelse.

De foreslåede regler i §§ 1 og 2 foreslås derfor ikke at skulle finde anvendelse på de indeholdelsespligtige, der nævnes i § 25, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 2104 af 23. november 2021 om kildeskat.

Det vil således alene være erhvervslivet, der skal omfattes af den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. For indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, foreslås der således ikke at skulle gælde nogen udskydelse. Det gælder bl.a. ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

#### *Til § 4*

Efter ligningslovens § 9 H, stk. 1, kan dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter § 21, stk. 2 eller 3, i dagtilbudsloven eller privat pasning i eget hjem efter kapitel 14 i dagtilbudsloven, vælge at tage et standardfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Standardfradraget beregnes af den skattepligtige del af det vederlag, der modtages for dagplejen, jf. ligningslovens § 9 H, stk. 2, 1. pkt. I beregningsgrundlaget medregnes arbejdsgivers og arbejdstagers bidrag til pensionsordningen. Bidraget medregnes dog ikke, hvis der er tale om en arbejdsgiverordning, hvor der er bortseelsesret for præmien til pensionen.

Standardfradraget for dagplejere beregnes på baggrund af en procentsats, der er fastsat i ligningslovens § 9 H, stk. 3. Fra og med indkomståret 2019 udgør standardfradraget 60 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget, jf. ligningslovens § 9 H, stk. 3, 9. pkt. Dagplejeren kan selv vælge, om denne vil anvende standardfradraget på 60 pct. af dagplejevederlaget eller i stedet fratække de dokumenterede faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten. Valget om anvendelse af standardfradraget skal tages for et helt indkomstår ad gangen.

Standardfradraget for dagplejere gives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der er tale om et ligningsmæssigt fradrag. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 25,0 pct. i 2023 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Bestemmelsen i ligningslovens § 9 H om standardfradrag gælder for dagplejere med op til fem børn, når der er tale om én person, og op til ti børn, når dagplejen varetages af flere personer.

Som udgangspunkt kan selvstændigt erhvervsdrivende ikke anvende standardfradraget for dagplejere, da selvstændige dagplejere kan fratække udgifterne ved opgørelsen af den personlige indkomst og har mulighed for at anvende virksomhedsskattelovens regler. Selvstændige dagplejere kan dog anvende standardfradraget, hvis dagplejeren oplyser sin indkomst, som almindelige lønmodtagere gør det. Derigennem kan de selvstændige dagplejere anvende standardfradraget som et ligningsmæssigt fradrag på samme vis som almindelige lønmodtagere.

Det foreslås i § 4, at for indkomståret 2023 forhøjes procentsatsen efter ligningslovens § 9 H, stk. 3, 9. pkt., med 8 procentpoint.

Forslaget vil medføre, at standardfradraget for dagplejere efter ligningslovens § 9 H, stk. 3, 9. pkt., midlertidigt forhøjes med 8 procentpoint for indkomståret 2023. Dermed vil standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2023 stige fra 60 pct. til 68 pct. Det betyder, at dagplejere, hvis de efter ligningslovens § 9 H, stk. 1 og 2, vil være berettigede til at anvende standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2023, vil kunne vælge at tage et standardfradrag på 68 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget for indkomståret 2023. Der vil som hidtil være tale om et ligningsmæssigt fradrag.

Det vil som hidtil ikke være muligt både at vælge at fratække de dokumenterede faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten, og tage standardfradraget for dagplejere på 68 pct. Ligeledes vil dagplejeren skulle vælge at anvende standardfradraget for hele indkomståret.

Derudover vil det som hidtil gælde for selvstændigt erhvervsdrivende, at de som udgangspunkt ikke kan anvende standardfradraget for dagplejere, medmindre den selvstændige dagplejer vælger at oplyse sin indkomst, som lønmodtagere gør det. Derigennem vil den selvstændige dagplejer kunne anvende standardfradraget som et ligningsmæssigt fradrag på samme vis som almindelige lønmodtagere.

Da forhøjelsen af standardfradraget vil være midlertidigt, vil det medføre, at forhøjelsen kun vil være gældende for indkomståret 2023. Det betyder, at der ikke vil være ændringer i procentsatsen for standardfradraget i ligningslovens § 9 H, stk. 3, for tidligere og efterfølgende indkomstår. Dermed vil procentsatsen for standardfradraget for dagplejere ikke blive ændret i forhold til de gældende regler for efterfølgende indkomstår. Det betyder, at som hidtil vil standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2024 og efterfølgende indkomstår være 60 pct.

Forslaget vil ikke medføre ændringer i betingelserne for

dagplejerens berettigelse til standardfradraget efter ligningslovens § 9 H.

#### Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juni 2023.

Lovforslagets § 4 om den midlertidige forhøjelse af standardfradraget for dagplejere har virkning for indkomståret 2023. Med lovforslagets § 5, stk. 1, vil den midlertidige forhøjelse af standardfradraget for dagplejere få virkning tilbage i tid. Den midlertidige forhøjelse af standardfradraget for dagplejere indebærer en skattnedsættelse, som alene vil være til gunst for de berørte borgere.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2023 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2023, der følger af § 4.

Med gældende regler foretages der for selvbudgetterende kommuner en opgørelse af henholdsvis den kommunale indkomstskat og kirkeskatten på 1. maj i året 2 år efter kalenderåret, jf. § 16, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat. Der beregnes herefter et efterreguleringsbeløb som forskellen mellem den opgjorte kommunale indkomstskat og kirkeskatten og de beløb, der i løbet af kalenderåret er udbetalt fra staten til kommunen som en foreløbig udbetaling. Efterreguleringsbeløbet afregnes i månederne januar, februar og marts i året 3 år efter kalenderåret, jf. stk. 2.

Bestemmelsen i § 16 i lov om kommunal indkomstskat tager ikke højde for, at der kan komme lovændringer, efter at kommunerne har truffet beslutning om at være selvbudgetterende, og som kan påvirke slutskatten. Det fremgår imidlertid af aktstykke 318, 2021/22 (bloktilskudsaktstykket), tiltrådt af Finansudvalget den 23. juni 2022, at skønnet over det kommunale udskrivningsgrundlag i 2023 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2023 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Det foreslås derfor i *stk. 2* at neutralisere de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken for indkomståret 2023 af den midlertidige forhøjelse af standardfradraget for dagplejere, for så vidt angår de kommuner, der for 2023 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen indebærer, at lovforslaget ikke vil påvirke skatteindtægterne for de selvbudgetterende kommuner. Det sker ved, at den opgjorte slutskat for 2023 korrigeres for den virkning, som lovforslaget vil have på de kommunale skatteindtægter.

Det foreslås i *stk. 3*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2023 efter *stk. 2* fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2023, der foreligger pr. 1. maj 2025, som også er tidspunktet for opgørelsen af de kommunale skatteindtægter til brug for efterreguleringen, jf. § 16, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for indkomståret 2023 efter § 16, stk. 2, i lov om kommunal indkomstskat, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2025, jf. stk. 1. Efterreguleringsbeløbet afregnes i 2026, jf. stk. 2.

#### Til § 6

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget indeholder forslag om fravigelse af bestemmelser i opkrævningsloven. Opkrævningsloven gælder ifølge sin § 21 ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget indeholder en midlertidig forhøjelse af standardfradraget for dagplejere efter ligningslovens § 9 H, stk. 3. Forhøjelsen af standardfradraget for dagplejere gælder ikke for Færøerne og Grønland.